

Dosarul nr. 2rac-65/22
2-20037423-01-2rac-06042022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) N. Mămăligă
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu

Î N C H E I E R E

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni
”Moldtelecom”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni ”Moldtelecom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată
”Autotransconstruct”, intervenient accesoriu Tonu Andrian cu privire la repararea
prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 16 martie 2020, SA ”Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL ”Autotransconstruct”, intervenient accesoriu Tonu Andrian cu
privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SA ”Moldtelecom” a menționat că la 02 septembrie
2019, salariatul SRL ”Autotransconstruct”, Tonu Andrian, conducând
autovehiculului de model ”Iveco Astra” pe str. Pușkin 50 din or. Căușeni, a
deteriorat cablul de comunicații electronice de tip FO-48.

Întru restabilirea funcționalității cablului respectiv, SA ”Moldtelecom” a fost
nevoită să suporte cheltuieli în sumă de 2 848,54 de lei.

În scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, în adresa
SRL ”Autotransconstruct” și lui Tonu Andrian au fost expediate somații privind
achitarea benevolă a prejudiciului în mărime de 2 848,54 de lei, însă acestea au
fost lăsate fără executare.

Reclamantul a invocat că în temeiul art. 2013 din Codul civil, obligația de
reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în

baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asuat paza izvorului de pericol sporit.

Astfel, reclamantul a invocat că raportând dispozițiile normei de drept menționate la circumstanțele speței, vinovată de cauzarea prejudiciului este SRL "Autotransconstruct", care este posesorul vehiculului de model "Iveco Astra".

SA "Moldtelecom" a solicitat încasarea de la SRL "Autotransconstruct" a sumei de 2 848,54 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2021, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA "Moldtelecom".

S-a încasat de la SRL "Autotransconstruct" în beneficiul SA "Moldtelecom" suma de 864, 46 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de SA "Moldtelecom", s-a admis apelul declarat de SRL "Autotransconstruct", s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2021 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SA "Moldtelecom".

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 03 septembrie 2019, reprezentantul SA "Moldtelecom" a întocmit actul privind deteriorarea cablului de comunicații electronice, prin care s-a constatat deteriorarea cablurilor de comunicații electronice 48 fibre în apropierea orașului Căușeni, str Pușkin, 50 la data de 03 septembrie 2019.

Prin răspunsul lui Tonu Andrian adresat SA "Moldtelecom", ultimul a comunicat că la data de 02 septembrie 2019 a transportat beton în or. Căușeni și pe o stradă a observat jos un cablu rupt.

Prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Căușeni din 15 octombrie 2019, s-a comunicat SA "Moldtelecom" că urmare a examinării demersului referitor la cazul de deteriorare a cablului din 02 septembrie 2019, s-a constatat că cablul a fost deteriorat din neatenție de către automobilul de model „Iveco Astra” (betonieră), la volanul căruia se afla cetățeanul Tonu Andrian. Totodată, s-a comunicat că nu sunt semne de contravenție.

Conform calculului cheltuielilor cu privire la lichidarea deranjamentului și devizului prezentat de SA "Moldtelecom", prejudicial cauzat în urma deteriorării cablului a constituit suma de 2848,54 de lei.

La de 10 februarie 2020, SA "Moldtelecom" a înaintat o reclamație către SRL "Autotransconstruct", prin care a solicitat restituirea prejudiciului cauzat.

Instanța de apel a concluzionat că poziția instanței de fond de admitere parțială a acțiunii este eronată, or s-a constatat că la materialele cauzei nu există un act de constatare a vinovăției șoferului Tonu Andrian, aflat în raporturi de muncă cu SRL "Autotransconstruct" pe faptul deteriorării componentelor rețelei de comunicații electronice.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că cererea de chemare în judecată este bazată pe presupuneri, având în vedere că în dosar nu există nici o probă care să

demonstreze vinovăția SRL "Autotransconstruct" în deteriorarea cablului și cauzarea pretinsului prejudiciu SA "Moldtelecom".

Respectiv, SA "Moldtelecom" nu a anexat nici o probă pertinentă și concludentă în demonstrarea vinovăției intimatului în săvârșirea pretinsului delict, nu a indicat nici un temei legal și nici unul factual, care ar justifica obligarea SRL "Autotransconstruct" de a repara prejudiciul suportat de către reclamant.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că deoarece soluția primei instanțe este una eronată, hotărârea primei instanțe urmează a fi casată cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 11 martie 2022, SA "Moldtelecom" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurentul SA "Moldtelecom", în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și faptul că a fost interpretată în mod eronat legea.

În motivarea recursului, SA "Moldtelecom" a menționat că în cazul unui prejudiciu cauzat de un izvor de pericol sporit, prezența obligatorie a celor patru elemente a angajării răspunderii delictuale – fapta ilicită, prejudiciul cauzat, vinovăția și legătura causală între fapta ilicită și prejudiciul cauzat nu este necesară, fiind necesară doar existența a două elemente care exclud răspunderea delictuală – forța majoră și intenția persoanei vătămate în prejudicierea sa.

Astfel, a reiterat că pentru restabilirea funcționalității cablului deteriorat de fibră optică, SA "Moldtelecom" a fost nevoită să efectueze investiții noi prin demontarea cablului deteriorat și componentele acestuia și instalarea altui cablu nou, cât și a altor echipamente adiționale.

Prin urmare, prejudiciul material urmează a fi reparat în mărime deplină, or, la acesta nu se atribuie doar cheltuielile nemijlocit efectuate pentru procurarea materialelor, ci și toate cheltuielile suportate suplimentar, inclusiv și salarizarea personalului și alte cheltuieli suportate de SA "Moldtelecom".

La 06 aprilie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Tonu Andrian la data de 11 aprilie 2022, conform avizului de recepție (f.d. 179).

Referitor la recursul expediat în adresa SRL "Autotransconstruct", la materialele cauzei lipsesc date referitor la recepționarea acestuia.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 30 noiembrie 2021.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la data de 07 februarie 2022 (f.d. 165), însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 martie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea

statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SA "Moldtelecom", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni "Moldtelecom".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh